

A. V. IVANOV

PUTILOVIN TYÖMIES ILJITŠIN PUHEILLA

Oli menossa vuosi 1918. Nälänhätä Pietarissa alkoi tuntua yhä voimakkaammin.

Työskentelin silloin Putilovin tehtaalla ritsaajana kattilaoastolla. Tehdaskomitean luvalla me valitsimme työosaston kokouksessa elintarvikehankintavaliokunnan, ja saatuamme hankintamääräykset lähdimme kasvisten hakuun Rostoviin Jaro-slavlin lääniin.

Samanaikaisesti toisetkin työosastot lähettivät elintarvikkeiden hakuun omia valtuutettujaan. Nämä hajanaiset matkat olivat melko tuloksettomia, sen vuoksi huhtikuussa 1918 muodostettiin tehtaan yhteinen hankintavaliokunta, jonka puheenjohtajaksi valittiin minut. Meille määrättiin läänit, joista oli lupa hankkia kasviksia, me saimme myös hankintamääräykset.

Matka paikkakunnille paljasti minulle nälänhädän todelliset syyt. Maassa oli viljaa, mutta kulakiston vastarinta ja sabotaaši, jota eräiden läänien elintarvikelautakuntiin asettuneet eserrät harjoittivat, haittasi teollisuuskeskusten normaalia huoltoa. Taistelullemme nälänhätää vastaan oli annettava järjestyneempi luonne. Sitä silmälläpitäen putilovilaiset lähettivät toukokuun alussa 1918 minut Moskovaan selostamaan V. I. Leninille elintarviketilannetta.

Saavuttuani Moskovaan Vladimir Iljitš otti minut heti vastaan virkahuoneessaan ja minä selostin hänelle nälänhäädästä Pietarissa, tilanteesta tehtaalla ja työläisten mielialoista. Iljitš keskeytti selitykseni pyytäen laajemmin selittämään eri tapauksia. Kerroin syistä, jotka mielestäni olivat viljanhankintavaikeuksien synnyttäjinä maassa.

Keskustelun aikana Vladimir Iljitš otti pöytälaatikosta Kansankomissaarien Neuvoston hiljan hyväksymän asetuksen erikoisvaltuuksien antamisesta elintarvikeasiain kansankomissaarille taistelussa maaseutuporvaristoa vastaan. Luettuuan

tämän asiapaperin Lenin allekirjoitti sen ja ojensi minulle, jotta minä voisin lukea sen putilovilaisille.

Vladimir Iljitš pyysi sanomaan Pietarin työläisille, että Työläis-talonpoikainen hallitus toteuttaa päättäväisiä toimenpiteitä maan elintarvikehuollon parantamiseksi.

Lenin kirjoitti läsnäollessani kirjeen elintarvikeasiain kansankomissaarille pyytäen muodostamaan elintarvikehankintaryhmiä Pietarin työläisistä. Iljitš huomautti edelleen, että tämän kirjeen tuoja Andrei Vasiljevitš Ivanov, Putilovin tehtaan työmies, kävi hänen luonaan elintarvikeasioissa ja että hän, Lenin, on ilmoittanut Ivanoville hallituksen toimenpiteistä taistelussa nälänhätää vastaan. „Elleivät Pietarin *parhaimmat* työläiset, — kirjoitti Vladimir Iljitš, — muodosta *valinnallista tietä* noin 20 000 miehen luotettavaa työläisarmeijaa lähteäkseen kurinalaisina ja armottomina *sotaretkelle* maalaisporvaristoa ja lahjustenottajia vastaan, niin nälänhätä ja vallankumouksen tuho ovat kiertämättömiä”¹.

Lenin pyysi kansankomissaaria antamaan minulle, hänen kirjeensä tuojalle, todistuksen elintarvikehankintaryhmille annetuista laajoista valtuuksista, jotta minä voisin lukea sen Pietarin työläisille.

Keskustelumme läheni loppua. Minun piti seuraavana päivänä olla tehtaalla, siksi pyysin Vladimir Iljitšiä auttamaan minua Pietariin matkustamisessa. Soitettuaan läsnäollessani Nikolain aseman komendantille Lenin sanoi hänelle:

— Luonani on toveri Putilovin tehtaalta. Hänen täytyy huomenna olla tehtaalla. Pyydän järjestämään hänelle paikan pikajunassa.

Istutuani junaan ajattelin kauan käyntiäni Leninin luona, koetin painaa mieleeni hänen ohjeensa ja määräyksensä, johtajan valoisat ja miellyttävät piirteet. Minua ihmetytti Iljitšin vaatimattomuus ja se suuri huomio, jota hän minulle, Pietarin työväenluokan edustajalle osoitti. Puhellessani Vladimir Iljitšin kanssa en tuntenut ollenkaan ujoutta enkä arkuutta.

Tehtaan kokouksissa kerroin työläisille hyvin tarkasti keskustelustani Leninin kanssa ja niistä tehtävistä, joita hän asetti Pietarin proletariaatille. Tehtaalla ryhdyttiin muodostamaan elintarvikehankintaryhmiä, jotka jo kesäkuun alussa 1918 lähtivät hankintapaikoille.

Kohta Moskovasta paluuni jälkeen „Pravdassa” julkaistiin V. I. Leninin kirje Pietarin työläisille „Nälänhädästä”. Se alkoi näin:

„Toverit! Hiljattain kävi luonani teidän edustajanne, puolue-
toveri, Putilovin tehtaan työläinen. Tämä toveri kuvaili minulle

¹ „Lenin-kokoelma” XVIII, s. 163.— *Toim.*

yksityiskohtaisesti, miten äärettömän suuri nälänhätä raivoaa Pietarissa..."¹.

Tämä kohta Leninin kirjeestä joutui porvarillisten intelligenttien ja vieläpä eräiden eserrä-lehtien taholta epäilyksen alaiseksi. Kulkiessani kerran Sadovajalla näin eserräläisessä lehdessä kirjoituksen, jossa sanat „työläinen Leninin luona” oli otettu lainausmerkkeihin, ja tekstissä sanottiin suoraan, että Putilovin tehtaan työmiehen käynnin Leninin luona „on keksinyt Lenin itse”, koska hän näes ei mainitse työläisen nimeä.

Likaisen porvarillisen lehtipahasen parjailu suututti minua hirveästi. Kotiin tultuani kirjoitin seikkaperäisen kirjeen tuon lehden toimitukseen ja ilmoitin, että nimenomaan minä olin käynyt Leninin luona ja keskustellut pitkään hänen kanssaan. Mutta kuten saattoi odottaakin ei toimituksesta tullut vastausta.

¹ V. I. Lenin, Teokset, 27. osa, s. 355.— Toim.